

PEAE Garraf · Sessió participativa · UCER · FEM RIBES

Lloc: Sala Zoom

Data: divendres 6 de novembre de 2020 a les 14h30

Durada: 76 minuts

Participants:

- Juan Ramón López (president de UCER)
- María José Morales (tresorera de UCER)
- Walter Lacassagne (vocal de UCER)
- Felisa Sánchez (auxiliar administrativa de UCER)
- Neus Martínez (Farmàcia del Mercat de Les Roquetes · UCER)
- Teresa Ramírez (Bar del Mercat · UCER)
- Encarna Salas (gerència del Mercat Municipal La Sínia)
- Brigitte Lucas (presidenta FEM Ribes)
- Natalia
- Maggi Olivares (New Print · FEM Ribes)
- Ignacio Gadea
- Isidre Also – Gerent NODE Garraf
- Yolanda Vallés – Coordinadora NODE Garraf

[**Isidre Also**]: Ens reunim en aquesta sessió de treball perquè des del [Pacte per l'Ocupació del Garraf](#), liderat pel Consell Comarcal del Garraf, sorgeix la idea de fer un Pla Estratègic de la comarca. De resultes de la pandèmia i el desastre que està suposant per a la comarca -una de les més perjudicades de Catalunya- les sis alcaldesses i el mateix Consell Comarcal van veure necessari redactar de seguida un Pla Estratègic.

El Pla Estratègic en quin sentit, amb quin objectiu?. L'objectiu és tenir en compte quines són les febleses i debilitats de la comarca i projectar altres escenaris on la comarca tingui més forteses. Estem treballant amb d'altres entitats gremials, sindicals, organitzacions empresarials, col·legis professionals... Amb totes elles, com avui amb vosaltres, Fem Ribes i UCER, estem tenim aquestes reunions participatives perquè els membres de cada entitat expliquin els seus neguits o aportin criteris i idees de com creuen que hauria de ser el Pla Estratègic.

Aquesta reunió, si ningú hi té cap inconvenient, l'enregistrarem en versió àudio. Se us enviarà a vosaltres per si voleu afegir alguna altra cosa, a posteriori. Aquestes transcripcions dels textos es publicaran en el web del pla estratègic que podeu consultar en qualsevol moment perquè diàriament s'està actualitzant i apareixen els diferents col·lectius i les persones que hi participen. De fet, ara mateix, si entreu al web [plaestrategic.cat](#) veureu que en l'apartat Entitats ja teniu els logotips de la UCER i de FEM RIBES, al costat de logotips d'altres entitats que ja hi han participat. Igualment, els vostres noms també hi figuraran en l'apartat de Persones del web, com a participants en la redacció d'aquest Pla Estratègic.

La idea és sentir la vostra opinió pel que fa a la comarca, quins problemes hi veieu, què creieu que s'hauria de fer i no s'està fent, per què ens va malament, o potser ja ens va bé?, o potser ens podria anar millor?. Es tracta de que cadascú lliurement ens expliqui què li sembla la comarca del Garraf, quins són els factors de competitivitat i què estem perdent de vista, per descomptat, en clau de comerç.

[Brigitte Lucas]: Quan estem parlant de llocs del Garraf, a nivell de la gent de fora no t'ho saben ubicar d'una manera clara: Si parles de Sitges, diuen "ah! sí!", però si dius Sant Pere de Ribes et diuen "on és això?" Si dius al costat de Sitges, sí que ja ho ubiquen. El treball de la imatge del què és el Garraf amb el quina és la seva oferta, no solament gastronòmica sinó comercial de botigues, el que és **la marca Garraf hauria de ser espitjada i treballada més a fons**. De la mateixa manera que la marca de Sitges està molt arrelada perquè està relacionada amb Barcelona i així és coneguda, la marca Garraf i tot els altres pobles de la comarca no són coneguts ni nacional ni internacionalment. Crec que seria un factor important per estar treballant-hi.

[Isidre Also]: Brigitte, el tema de *branding* de la marca Garraf, en les dotze reunions que portem, no havia sortit en cap de moment; en canvi coincidim amb tu en que **és un dels aspectes clau, l'aposta per la marca del Garraf**, com bé dius no només per aspectes gastronòmics o de turisme, sinó també de comerç i també des del punt de vista d'inversions, de formació etc., Estem totalment d'acord en que és un dels aspectes que cal reforçar i millorar moltíssim, totalment d'acord.

[Juan Ramón López]: Jo no tinc molt coneixement de la comarca del Garraf, però potser tu, que estàs en contacte amb més empresaris, pots dir-nos què venem a la comarca del Garraf? Perquè jo encara no ho sé! En què som bons? Què té el Garraf que sigui fort, que sigui potent i que puguem aprofitar, a part de trobar-nos a 5 minuts de Sitges. Tenim terreny per construir?

No tenim empreses, no tenim indústries fortes perquè s'han deslocalitzat i les poques que hi ha se'n aniran segur. Ho estem veiem amb tot. El futur del Garraf, quin és? Una segona residència de Barcelona? Un lloc on es viu bé perquè tenim mar i muntanya?

Quan us reuniu, què és el que creieu que és el futur d'aquesta zona? Què es vol vendre aquí? Jo em pregunto què tindrem en els pròxims deu anys i si tindrem una qualitat de vida important. Jo no ho sé. El petit comerç ho està passant malament; per exemple, a Vilanova s'ha donat permís per la construcció d'un gran centre comercial, no sé com ha quedat aquest tema. Què som? Un lloc que no parem d'atreure per vendre quan no tenim ni per gastar?

[Brigitte Lucas]: Jo rebo molts estrangers al meu negoci turístic. Tinc masies i cases per tota la comarca. Què és el que busquen, ells? El Garraf té una part de mar important, i és el que busquen els nostres estrangers junt amb el sol, allò que no troben en el seu país.

En canvi, pobles com Sant Pere de Ribes o Cubelles, quan els barregem entre el mar i la muntanya, ofereixen un **turisme verd, perquè tenim parcs que són interessants i que tampoc els fomentem molt i els podríem vendre com la nostra oferta turística**. En altres llocs els treballen més i aquí tenim també una ruta d'indians, és una cosa important a la nostra comarca, **també tenim patrimoni històric**.

[**Juan Ramón López**]: Brigitte, jo el que deia és a on volem anar? El sector del turisme és important, però no ho hem de basar tot en aquest sector. Quan jo pregunto que tenim una sèrie de coses bones que hem de vendre fora, sí, però anem a basar tota la nostra economia en aquests cinc minuts a Sitges?

Al final es tracta de buscar la viabilitat de la comarca perquè **en un futur no depengui solament d'un sector**, perquè si cau aquest sector se'ns cau tot.

Les institucions, com NODE, que han de traçar un pla no l'han de fonamentar només en un sector, perquè si falla aquest com falla ara -la meitat de gent que viu a Les Roquetes treballa a Sitges en treballs precaris als hotels- ens trobem com ara, que aquesta gent està passant una mala situació.

Al final, la conclusió és: a on hem d'anar? Què tenim aquí? Buscar alternatives, perquè són molts els sectors que podrien venir aquí, perquè tenim una qualitat de vida que els permet treballar aquí i on també portin les seves idees.

Si nosaltres féssim un parc tecnològic aquí acabariem atraient personal qualificat que llavors atrauria una sèrie de coses que al final ens convindria a tots, com un nivell econòmic.

Jo recordo que anys enrere hi havia un **projecte d'obrir un hospital pioner**, amb 5.000 treballadors, amb professionals molt qualificats que necessitarien uns serveis. També es va deixar aturat el tema del **tren orbital**, un tren que tindria una sèrie d'estacions al llarg del centre de Catalunya. **Això li hagués donat vida a aquesta comarca.**

[**Isidre Also**]: Sí, de fet aquest projecte del tren orbital no és que hagi desaparegut per un tema pressupostari del Govern de la Generalitat sinó que es va quedar en un calaix. Però, precisament des de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, que té un major interès en aquest projecte, s'està reivindicant que es torni a posar un altre cop sobre la taula.

[**Juan Ramón López**]: Al final el que hem de presentar com a projecte són una sèrie de coses que busquin que aquesta comarca torni a ser de referència. El tenir aquí un municipi reconegut i capaç d'atraure gent com Sitges, que la comarca sigui important no solament pel sector turístic sinó fer que la gent es quedi pel clima, perquè vivim bé, perquè els podem oferir les condicions per quedar-se a treballar, etc.

Crec que hauria de ser aquest el pla, ja que ens visiten a l'any dues-centes o tres-centes mil persones proposem-les que es quedin.

[**Isidre Also**]: És així, has tret un recorregut de tots els temes que verdaderament ens preocupen, no d'ara, sinó des de fa anys que la comarca s'ha empobrit des del punt de vista industrial i això ha empobrit els nostres negocis, tant del comerç com del turisme. Quan no hi ha indústria, el sector de l'hostaleria i del comerç ho passen pitjor. Això de vegades no es reconeix, no s'identifica, però és una certesa.

La comarca fa unes quantes dècades tenia una fortalesa industrial que avui no té, com molt bé has dit s'ha decantat més a l'aspecte residencial, l'aspecte terciari i, per tant, fa que quan hi ha una crisi o una situació com la que estem vivint resultem més perjudicats que altres comarques veïnes com pot ser l'Alt Penedès. Davant de tot això, en aquest pla estratègic, quines possibilitats tenim? Cap a on podem orientar la nostra economia?

Per exemple, hi ha sectors que opinen que estem desaprofitant que som una comarca del litoral i que el tema de façana marítima podria generar-se determinades activitats que podrien enfortir o generar un nucli d'activitat important; d'altres pensen que la fortalesa de la comarca està en l'economia taronja, la que té a veure amb indústries culturals, la creativitat i el coneixement; d'altres pensen que la comarca hauria d'orientar-se a temes de salut, a l'economia relacionada amb l'àmbit socio sanitari. Precisament, Sant Pere de Ribes és un dels ajuntaments que hi aposten en aquest últim vector.

També trobem d'altres que pensen que l'economia de la comarca hauria d'orientar-se cap a l'economia verda, allò que té a veure amb la sostenibilitat amb el medi ambient, les energies renovables i l'eficiència energètica. Hi ha diferents propostes, totes elles poden ser vàlides en major o menor grau. Es tracta de que entre tots posem l'accent en aquelles que considerem que poden contribuir a l'equilibri econòmic que ara mateix no tenim.

[**Maggi Olivares**]: Nosaltres fa 15 anys, quan estava en Blanco a Sant Pere de Ribes, vam fer una proposta de crear un centre tecnològic, ja que sempre ens hem dedicat a la tecnologia i és amb el que ens veiem més forts. Creiem que un lloc com Sant Pere de Ribes és ideal per teletreballar. Gairebé el 16% de persones a Espanya estan teletreballant i no es mouen; per tant, **un centre tecnològic en aquesta zona seria fantàstic i ideal -una espècie de Sillycon- un centre per aglutinar el talent tecnològic**. Aquí hi ha empreses que es dediquen a temes de Google. Hi ha una empresa molt coneguda a Sant Pere de Ribes que crea *apps*. Hi ha nens que volen fer coses de vídeo-jocs. Nosaltres tenim clients que tenen nens que volen fer tecnologia i s'han de moure fora de la comarca, han d'anar a Tarragona.

Això del virus tornarà a passar i crec que ha de ser una aposta, no per nosaltres sinó pels que venen darrere nostre. És una bona manera **d'atreure talent i gent de fora**, perquè jo veig que cada cop hi ha més estrangers. També tenim 5 persones expertes en genètica que viuen a Sant Pere de Ribes, tenim gent que està molt preparada, crec que és fonamental que nosaltres apostem per la tecnologia.

[**Ignacio Gadea**] Les noves tecnologies són una part fonamental. Sant Pere de Ribes s'havia caracteritzat com la ciutat dormitori però avui dia s'està fent un canvi a la part professional, empleat i empresa i hi ha sectors que el treballador ha d'anar al seu centre de treball però d'altres estan començant a fer el teletreball.

El camí és que nosaltres **tenim molt públic que està vivint a Sant Pere de Ribes que pel seu treball s'estaven desplaçant a Barcelona i ara s'estan quedant a treballar a casa** per les circumstàncies que vivim. És una cosa que ha arribat i que es quedarà. En definitiva, és la gran aposta.

Fer una competència turística a Sitges seria complicat. Per tant, **Sant Pere de Ribes hauria d'anar més a un tema residencial en el qual disposa d'un ampli ventall de serveis, enfocat a noves tecnologies i teletreball**. En aquest sentit, al costat nostre han obert un **coworking** de serveis que farà que pugui atreure públic a la zona per la característica de la tranquil·litat residencial. Son gent que van buscant el canvi de pisos per cases, aquí hi ha molta zona per fer tot això; per tant, és un públic que ens pot interessar, perquè el perfil també seria mitjà / alt i al final sortiríem beneficiats tota la zona.

Les noves tecnologies ens haurien de solucionar una major cobertura a Internet.

[**Maggi Olivares**]: Ens podríem convertir en el primer poble que donés wifi gratuïta per a tothom. També, un altre tema podria ser que la gent es mogui en bicicleta amb millors carrils perquè fóssim una **zona sostenible, persones d'àmbit tecnològic però que volen una tranquil·litat més de poble**, seria una forma d'atreure gent.

[**Juan Ramón López**]: Hem de parlar d'una viabilitat de comarca, no tenim cap competència entre nosaltres. **S'ha d'aprofitar el que tenim a prop**. Per exemple, Sitges, jo no ho considero una competència. Ho considero una benedicció perquè funcionin la resta de les poblacions. Us pregunto: què podem exportar d'aquesta comarca a fora? Quina qualitat li podem oferir a la gent que ve de fora?

Ja tenim molt clar que tenim muntanya i platja i que som capaços de donar serveis a quantitats de gent que vinguin però, realment, és això el que volem? És a dir, quanta gent viuria en una zona que són cent i pico mils de persones? Sabem que si aquí es creés aquell hospital i centre d'investigació amb cinc mil persones això seria un motor per la comarca però, hem de ser realistes, hi apostarà molt poca gent.

[**Isidre Also**]: És cert que les òptiques locals, a vegades distorsionen una mica. La nostra comarca te molts avantatges i algun inconvenient. Som només sis municipis i cadascun dels municipis tenen unes orientacions no iguals, algunes diferents, però no està malament que comencem mirant el que tenim més a prop, ja està bé que plantegem el tema des de Sant Pere de Ribes o Les Roquetes perquè moltes vegades cal començar per un mateix i, difícilment podem equiparar-nos a Sitges en quant a turisme però podem ser un complement.

[**Juan Ramón López**]: Un Pla Estratègic bo seria la **gratuïtat de l'autopista**, amb una comunicació sense cost afegit d'entre 20 o 25 minuts per arribar a Barcelona. S'ha demanat moltes vegades i això donaria una part de vida i la viabilitat que li falta a la comarca, perquè llavors sí que s'atreveria gent a venir i fer coses aquí els caps de setmana.

Podríem explorar una manera de fer esport en les zones que tenim, potser ara la gent no ve perquè econòmicament no s'ho pot permetre però qui, per exemple, vulgui venir a la platja de Vilanova i la Geltrú ja és queda i això repercuteix econòmicament en la ciutat. El turisme de proximitat ens aniria molt bé però l'autopista és una barrera, hauríem de trobar la forma de que aquesta autopista passés a ser gratuïta,

[**Ignacio Gadea**]: Que l'hostaleria estigui tancada, indirectament, a tots ens afecta perquè hi ha menys afluència de públic i perquè tots els serveis que van afegits a l'hostaleria ens van afectant a tots en la mida que ens correspongui. Sitges sempre ha estat molt focalitzat amb el turisme, llavors entrar en una via no de competència d'atreure turisme tenint Sitges, hauríem de pensar què som aquí i **portar un altre tipus de turisme concret, beneficiant-nos del nom de Sitges**.

Un altre tema, l'autopista. Jo no crec que sigui un inconvenient que l'autopista sigui de pagament. Si és gratuïta, millor, però realment Sitges ha funcionat perfectament sent l'autopista de pagament. Al final les persones han de trobar l'interès per anar a aquella zona. Per tant, és buscar aquest tipus de perfil, que puguem **atreure empreses de nivell tecnològic i proporcionar-les ajudes perquè es puguin instal·lar a la comarca** i així, amb el seu consum, tots ens en beneficiarem.

[**Juan Ramón López**]: Segueixo insistint... No volien fer un centre tecnològic a Vilanova i la Geltrú que fos una referència a tot Catalunya, i ara pràcticament està tancat, la idea no era aquesta quan es va obrir Neàpolis?

[**Isidre Also**]: No és cert que estigui tancat, Neapòlis. Hi ha una bona activitat i s'estan fent bones iniciatives, com el coworking, que està funcionant molt bé. Hi ha petites empreses que comencen com a autònoms i que van creixent.

[**Juan Ramón López**]: Fa un any la gent que hi havia tenien moltes queixes. No s'ha aconseguit que fos un centre de referència. Seria bo unir les petites idees en els diferents sectors com el turisme o el tecnològic. No crec que tingueu una gran empresa que vulgui venir a col·locar-se aquí com, per exemple, Amazon.

[**Isidre Also**]: Totalment d'acord, en principi a la comarca no hi ha espai. No hi ha sòl industrial disponible i, el poc que hi ha, és caríssim. Per tant, una empresa que necessiti molta superfície difícilment es traslladarà a la nostra comarca

[**Brigitte Lucas**]: Si volem desenvolupar això, tenim que fer realment un estudi. Hi ha inversors estrangers que sí veuen una sèrie d'avantatges. Per exemple -ja sé que és un tema polèmic-, l'autòdrom de Sant Pere de Ribes és una empresa francesa que ha apostat per la comarca. Qualsevol idea sempre té gent a favor i detractors. Això és obvi i normal, però en **el tema dels sòls seria important veure quins són els que estan disponibles perquè si tenim inversors podrem crear sinergies**.

Es poden tocar moltes tecles respecte als municipis, turisme, tecnologia, gastronomia, etc., No traurem de Sitges el que és de Sitges, però sí que **podem aprofitar el que es diu efecte "taca"**. Per exemple, si es posa un parc tecnològic a Cubelles els altres podem recollir aquest efecte de taca i treballar sinergies entre els sis municipis; en definitiva, seria fer **economia circular**: el que em beneficia a mi, et beneficia a tu.

Un altre tema seria **l'economia verda**, com una altra **alternativa que crearia una sinergia amb el turisme i la gastronomia de proximitat amb proveïdors també de proximitat**.

[**Natalia**]: Una pregunta. Ja fa anys on hi havia la cimentera es va dir que farien el parc del terror, això per què es va anul·lar? Van dir que farien un projecte gran, un parc del terror i va passar el temps i això no es va fer mai.

[**Isidre Also**]: Finalment aquest parc del terror s'ha construït a Cercs, a la comarca del Berguedà. En aquell moment els inversors van decidir quins eren els terrenys que més els hi interessava. Desconec si per part de la comarca es va fer una aposta valenta, però també t'he de dir que fa un moment Brigitte ha parlat de l'autòdrom, una mica de puntetes, però què passa en aquesta comarca quan ve un projecte d'una certa dimensió?, què en penseu del projecte de l'autòdrom. Us sorprendria que els inversors de l'autòdrom decidissin marxar a una altra comarca?

[**Brigitte Lucas**]: Jo conec bastant l'empresa. Sé el que estant fent a nivell internacional a la branca d'equitació. L'aposta que tenen a nivell de projecte per mi és una idea fantàstica. Si haguessin de marxar seria per dos temes, un per la **falta d'ajuda de les nostres administracions locals** per poder realitzar el seu projecte. Un projecte s'ha de posar en marxa ràpidament i si aquí et posen obstacles i en canvi en un altre lloc t'ho posen més fàcil llavors potser et canvies de comarca. Per això hem d'analitzar els projectes bé i de forma àgil. Hem de tenir en compte que qualsevol idea de projecte sempre genera controvèrsia.

Crec que hi ha un part que també és important. La cultura porta un cert perfil de persones no només de la vessant socioeconòmica sinó també d'un estil de vida. Efectivament, estem en una situació complicada però crec que **hem de potenciar realment el tema dels museus, atractius, òperes atractives o llocs mal utilitzats. Per exemple, tenim castells, masies i molts llocs emblemàtics de la comarca que podem utilitzar per moure una mica la part cultural**, des d'obres de teatre a òperes. Si ho comparem amb ciutats com Nimes ara semblen molt grans però als inicis, quan van començar, eren petits i, això atreu a gent perquè és una programació en petit format i que és buscada. També **es podria fer un gremi d'artistes que els hi serviria per poder-se donar a conèixer** i alhora moure la cultura a la comarca.

[**Juan Ramón López**]: Una pregunta, Isidre. A part del sector de l'hostaleria, hi ha algun altre sector al Garraf que predomini sobre els altres?

[**Isidre Also**]: No, de fet el 78% de l'activitat professional empresarial de la comarca es concentra en el sector de serveis.

[**Juan Ramón López**]: Si estem parlant del 78%, pràcticament estem al nivell d'un Barcelona o d'una altra ciutat important que ja no té res que no sigui serveis. Crec que hem d'intentar fer coses dins dels altres sectors per intentar créixer. Com a conclusió final, si hi ha un 78% de les persones que estan relacionades indirectament o directa amb un sol sector vol dir que gairebé no hi cap altre sector.

[**Isidre Also**]: No parlem d'un sol sector. Parlem d'un multi sector; en concret, dels serveis a un consumidor final. Un dels problemes que tenim en aquesta comarca és que ens falten serveis a les empreses, no sols ens falta indústria productiva, que aquest és un problema que ha fet que perdem musculatura, sinó que aquest 78% de serveis íntegrament es dedica al consumidor final en els àmbits de turisme, comerç, lleure, cultura i sociosanitari. Això és el que ens fa molt vulnerables.

Per una part està bé perquè som bons professionals però al mateix temps ens posa en dificultats quan les coses no van bé, com hem dit abans. No hi ha un sector que predomina. Malauradament el que més predomina, i vosaltres em comprendreu, és que un de cada tres llocs de treball està ocupat per un treballador autònom. De llarg, és la comarca de Catalunya que té més percentatge de treballadors autònoms. Què vol dir això? Doncs que ens posa en una situació molt dèbil perquè els autònoms, per ells mateixos, si no tenen estructures a les què oferir serveis, entre ells mateixos no poden generar una economia suficient, sobretot quan les situacions són com les d'ara, amb aquesta contingència sanitària. Aquest és el tema: com som capaços en aquesta comarca de desenvolupar un altre escenari en què els propis autònoms siguin capaços, ells mateixos, de generar xarxes de mercat?

Aquest és el gran repte. Brigitte comentava el tema de l'economia taronja, a partir de les activitats culturals i creatives. També n'hi ha un altre molt interessant, tot l'aspecte sociosanitari, no solament relacionat amb el consorci sanitari. A la nostra comarca hi ha especialitats i metges molt interessants. Som molt bons en el sector de la dependència i l'atenció a la gent amb necessitats assistencials. Per aquí podríem avançar. Un altre tema és la formació. A Sant Pere de Ribes hi enim l'Institut Alexandre Galí, que està treballant molt bé els cicles a la dependència.

[**Brigitte Lucas**]: Isidre, no sé si teniu dades de com era la comarca pel que fa a les empreses. Hi havia una part vinícola. De fet, **tenim una zona fantàstica a nivell de vins**. A França estan creixent les **escoles d'enologia professionals** i potser aquesta seria una altra via.

Jo vaig rebre uns cients que tenen dues filles autistes i volien establir-se a la zona del Garraf. Van buscar escoles que donessin suport en aquest sentit i no en van trobar. Sí que hi havia associacions i per tant van desestimar perquè havien de desplaçar-se a Barcelona. En aquest sentit i en la part mèdica podríem estendre'ns, amb **escoles especialitzades que ens podrien ajudar a ubicar un tipus de gent de nivell alt**. A nivell de les empreses que històricament estaven aquí al Garraf, de quin tipus eren? Indústria tèxtil n'hi havia aquí?

[**Isidre Also**]: Sí, Vilanova era la tercera ciutat de Catalunya en indústria tèxtil, un sector de referència que després es va anar perdent, de la mateixa forma que el metall; era una comarca forta en tema industrial metal·lúrgic. Encara ens queden com bé coneixeu dues factories. El que és cert és que en els últims quaranta anys els centres de cotització i els treballadors de la indústria han passat del 80% al 8%. Per contra, la comarca s'ha especialitzat o s'ha decantat pels serveis a consumidor final. Tenim un bon exemple a Sitges. Fa seixanta anys no era turístic. Era una població catalana especialitzada en la manufactura d'articles de pell; en concret, tallers de calçats. En aquests moments ja no en queda cap però llavors va era una economia basada en l'activitat productiva. El conjunt de la comarca ha anat perdent actius industrials i, si voleu, està bé, vivim molt bé, tenim unes condicions de vida i uns serveis molt bons, no podem queixar-nos, potser voldríem que fossin millors, però en canvi tenim un problema i és que bona part d'aquesta població, un 45% de residents de la nostra comarca que tenen treball, s'han de desplaçar fora de la comarca per anar a la feina a algunes comarques veïnes o a d'altres, encara més lluny. Aquí tenim un problema, som una comarca residencial de qualitat però som incapaços d'oferir formació i llocs de treball als nostres residents. Aquest és el gran repte. Difícilment podrem aconseguir mai l'equilibri perquè això pràcticament és quimèric però hauríem d'apropar-nos tant com fos possible.

[**Ignacio Gadea**]: Pel que fa al que has comentat sobre el percentatge de persones que no els hi sabem donar el servei perquè no es desplacin, no us heu plantejat donar ajudes perquè empreses o aquelles de recent constitució o inclús incubadores de projectes vinguin a la comarca?

[**Isidre Also**]: Aquí és on hem de treballar fort, en ser atractius i també en retenir el que tenim i procurar oportunitats de treball. Tenim una dada molt important. Som la segona comarca de Catalunya que té major percentatge de directius entre els seus residents, entenenent per directius el que estan classificats en el grup 1 de cotització. A més, el Garraf és la primera comarca de Catalunya -sempre en percentatge- amb major nombre de titulacions acadèmiques. Totes aquestes persones de titulació no troben llocs de treball del seu nivell o perfil i han de marxar a d'altres comarques.

[**Ignacio Gadea**]: Jo crec que s'està presentant una bona oportunitat dins d'aquesta desgràcia, que igual es poden promoure totes aquestes situacions, perquè en un futur immediat **anem al que seria el teletreball o centres habilitats per treballar**.

Independentment de que cada població de la comarca tingui els seus punts més forts o més dèbils, al final un altre punt molt important que cal generar és que són els propis **residents** que estan a la comarca els que facin ús dels serveis que consumeixin dins de la comarca i que se'ls hi pugui **facilitar que consumeixin dins de la comarca**.

[**Felisa Sánchez**]: Jo crec que hi ha una gran formació en molts camps, enginyers, infermers, metges i el que és cert és que aquestes persones quan tenen aquest gran nivell aquí se'ls hi paga misèria, amb la qual cosa, acaben marxant a dd'altres països, com França o Alemanya. Això no és perquè no els hi agradi el seu país; al contrari, els hi agradaria estar aquí però el sou és totalment inferior. Aquest és el gran motiu de que els grans especialistes marxin fora. És així?

[**Isidre Also**]: És cert que hi ha sectors en els què és així però no en tots. Alguns, com la sanitat pública, és com tu dius però són qüestions que ja ens depassen; no són temes comarcals.

[**Felisa Sánchez**]: Heu fet un estudi per saber la situació des d'abans del covid-19 que vam començar i durant la pandèmia, no solament dels serveis, sinó referent al comerç? Us ha arribat informació de com s'acabarà aquesta situació, pel que fa a establiments que podrien tancar o no. Com quedaria la situació?

[**Isidre Also**]: En la web plaestrategic.cat, en l'apartat Diagnosi, veureu varis estudis recents. Alguns d'ells fan referència a l'impacte del covid-19 a la nostra comarca, com ens està afectant i no sols pel nombre d'ERTOS, que és terrible, sinó també en l'afectació en determinats sectors, com és el comerç i el turisme. L'única informació que tenim en quant a expectatives és la mateixa que teniu vosaltres, pels mitjans de comunicació.

Sovint parlem amb economistes però son apreciacions, expectatives que cadascú preveu a la seva manera, encara que sí hi ha una coincidència entre ells i és que el 2021 ens costarà molt, serà duríssim, però que el 2022 el repunt i la recuperació seran formidables. Davant d'això hem de ser optimistes al màxim possible.